

Bona Sforza w Operze

Bona Sforza all'Opera

tekst: Michał Jedynak

tłumaczenie it: Oktawia Burzak

foto: Andrii Kotelnikov

| 6 |

Polsko-włoska współpraca operowa między Bari a Krakowem

Bona Sforza. Młoda dziewczyna, władczyni i wdowa u kresu życia. Te trzy wcielenia najśłynniejszej polskiej królowej, przybyłej z Włoch, pojawiają się w operze *Bona Sforza*, której włoska premiera przewidziana jest w połowie września br. w Teatrze Petruzzelli w Bari. Wcześniej spektakl został wystawiony na deskach Opery Krakowskiej i zagrany również w przestrzeniach zamków na Wawelu, w Wiśniczu i w Niepołomicach.

Kompozytorem opery jest Zygmunt Krauze, autorem libretta Vincenzo de Vivo, reżyserem przedstawienia Michał Znaniecki, natomiast kierownikiem muzycznym spektaklu Piotr Sułkowski. Opera śpiewana jest w trzech językach: polskim, włoskim i po łacinie. Istnieje również alternatywna wersja włoska, ale to którą z nich zobaczymy ostatecznie w Bari, jest póki co tajemnicą. Przedstawienie w Bari bazuje na realizacji przygotowanej w Krakowie, ale odbędzie się z udziałem włoskich artystów. Premiera w Apulii to efekt wielu lat przygotowań, a sama umowa o współpracy między teatrami operowymi została podpisana 18 kwietnia 2024 roku – w 506. rocznicę ślubu Bony Sforzy i Zygmunta Starego.

„Pierwotny pomysł powstał prawie dziesięć lat temu, ale od początku zakładał współpracę z Bari” – opowiada Piotr Sułkowski, dyrektor Opery Krakowskiej i kierownik muzyczny przedsięwzięcia.

Collaborazione polacco-italiana tra Bari e Cracovia

Bona Sforza. Giovane ragazza, sovrana e vedova al tramonto della sua vita. Sono queste le tre interpretazioni della regina polacca più celebre, giunta dall'Italia, che appaiono nell'Opera "Bona Sforza", la cui prima italiana è prevista per la metà di settembre al Teatro Petruzzelli di Bari. La pièce è già stata messa in scena sul palcoscenico dell'Opera di Cracovia e anche negli spazi dei castelli del Wawel, di Wiśnicz e di Niepołomice.

Zygmunt Krauze è il compositore dell'opera; Michał Znaniecki è regista dello spettacolo e Vincenzo de Vivo l'autore del libretto; Piotr Sułkowski, invece, è il direttore musicale. L'opera viene cantata in tre lingue: polacco, italiano e latino. Esiste anche un'alternativa versione italiana, ma quale delle due verrà presentata a Bari resta ancora un segreto. Lo spettacolo a Bari, utilizzando l'allestimento preparato a Cracovia, si svolgerà con la partecipazione di artisti italiani. La prima in Puglia è il risultato di molti anni di preparativi, mentre l'accordo di collaborazione tra i teatri d'opera è stato firmato il 18 aprile 2024, nel 506° anniversario del matrimonio tra Bona Sforza e Sigismondo I Jagellone, detto il Vecchio.

“L'idea iniziale è nata quasi 10 anni fa, ma fin dall'inizio prevedeva la collaborazione con Bari”, racconta Piotr Sułkowski, direttore dell'Opera di Cracovia e direttore musicale del progetto. “Lo

„Przedstawienie miało być wykonywane w dwóch miejscach jednocześnie, dzięki transmisji telewizyjnej i być jedną wielką międzynarodową produkcją. Po drodze jednak wystąpiły trudności, przyszła pandemia, zmieniały się dyrekcje i cała koncepcja przepadła. Jednak, gdy 4 lata temu objąłem funkcję dyrektora Opery, spotkaliśmy się z Michałem Znanieckim i pomysł powrócił ze zdwojoną siłą. Umowa z włoskim teatrem, podpisana w rocznicę ślubu polsko-włoskiej pary królewskiej, określiła dokładniej warunki współpracy. Bari zgodziło się, by najpierw odbyła się premiera w Polsce, a dopiero potem w Teatrze Petruzzelli, już z włoskimi artystami”.

Michał Znaniecki, reżyser spektaklu, od przeszło 30 lat pracuje na scenach najważniejszych teatrów operowych na świecie: w Polsce, Włoszech, Francji, Hiszpanii, Estonii, Chinach, Argentynie, na Węgrzech czy Kubie. Studiował na Uniwersytecie w Bolonii u Umberta Eco oraz w Piccolo Teatro di Milano u Giorgia Strehlera. Zadebiutował w mediolańskiej La Scali mając 24 lata. Współpracował z największymi solistami i dyrygentami takimi jak Daniel Oren, Plácido Domingo, José Cura, Maurizio Benini czy Piotr Beczała. Angażuje się także mocno w projekty edukacyjne i trafiające do osób wykluczonych, które realizuje z pomocą swojej Fundacji Jutropera. Z Operą Krakowską związany jest od 2009 roku i od początku był brany pod uwagę jako reżyser tego przedsięwzięcia. „Jest właściwie ojcem tego pomysłu, choć może powstał on w głowie również i kogoś innego” – podkreśla dyrektor Sułkowski.

Bona Sforza to dwuaktowa, klasyczna opera we współczesnej aranżacji, pokazująca trzy różne oblicza i etapy życia polsko-włoskiej królowej. Na scenie w roli królowej pojawiają się trzy różne solistki. „Podobnie jak w *Cyganerii* Pucciniego czy w *Eugeniuszu Onieginie* Czajkowskiego, opera nie opowiada chronologicznie życia bohaterki, lecz od początku pokazuje ją w trzech wcieleniach” – mówi Piotr Sułkowski. „Widzimy ją jako bardzo młodą dziewczynę, w wieku dojrzalym – w najlepszym dla niej okresie w Polsce, oraz jako kobietę u kresu

spettacolo avrebbe dovuto essere realizzato contemporaneamente in due luoghi, collegati attraverso la televisione, e diventare una grande produzione internazionale. Nel frattempo, però, sono emerse delle difficoltà, è arrivata la pandemia, sono cambiate le direzioni e l'intero progetto è andato perso. Tuttavia, quando quattro anni fa ho assunto la direzione dell'Opera, ci siamo incontrati con Michał Znaniecki e l'idea è tornata con forza raddoppiata. L'accordo con il teatro italiano, firmato nell'anniversario del matrimonio della coppia reale polacco-italiana, ha definito in modo più preciso le condizioni della collaborazione. Bari ha accettato che si svolgesse la prima in Polonia e che solo successivamente lo spettacolo venisse presentato al Teatro Petruzzelli, questa volta con artisti italiani”.

Michał Znaniecki, regista dello spettacolo, da oltre 30 anni lavora sulle scene dei più importanti teatri d'opera del mondo: in Polonia, Italia, Francia, Spagna, Estonia, Cina, Argentina, Ungheria e Cuba. Ha studiato all'Università di Bologna con Umberto Eco e al Piccolo Teatro di Milano con Giorgio Strehler. Ha debuttato alla Scala di Milano all'età di 24 anni. Ha collaborato con i più grandi solisti e direttori d'orchestra, come Daniel Oren, Plácido Domingo, José Cura, Maurizio Benini e Piotr Beczała. È inoltre fortemente impegnato in progetti educativi e in iniziative rivolte alle persone escluse, che realizza con il sostegno della sua Fondazione Jutropera. Il regista è legato all'Opera di Cracovia dal 2009 e fin dall'inizio era stato preso in considerazione come regista di questo progetto. “In realtà lui è il padre di questa idea, anche se è nata anche nella mente di qualcun altro”, sottolinea il direttore Sułkowski.

“*Bona Sforza*” è un'opera classica in due atti in veste contemporanea, che presenta tre diversi volti e fasi della vita della regina polacco-italiana. Sul palco, nel ruolo della regina, appaiono tre diverse soliste. “Come nelle opere *“La bohème”* di Puccini o in *“Eugenio Onegin”* di Čajkovskij, l'opera non racconta cronologicamente la vita della protagonista, ma fin dall'inizio la mostra in tre diverse incarnazioni”, afferma Piotr Sułkowski.

8

życia, gdy wróciła do Bari i przeżywała trudne chwile. W obrazach z życia, które bardzo szybko pozwalają nam zrozumieć o co chodzi i jakie wydarzenia były w nim najważniejsze. To przecież nie jest dokument historyczny, ale dzieło sceniczne, które porusza istotne tematy. Znakomicie pokazuje też pewne zjawiska społeczne – na przykład w zachowaniu chóru, czyli dworu królewskiego, podczas wyjazdu Bony, gdy nie miała już tak mocnej pozycji. Z tym zjawiskiem spotykamy się dziś na co dzień: jest to klasyczny hejt. Gdy ktoś jest już słaby i można wyładować na nim własne frustracje...”

W spektaklu Znaniecki zastanawia się kim tak naprawdę była Bona Sforza: „Kobietą, czy przede wszystkim królową i bezkompromisową władczynią? Oskarżana o truciicielstwo i spiski. Wyrwana z błęgiego słonecznego Bari. Wymnana z Wawelu przez własnego syna. Umierająca w ramionach oszusta i szamana”. Pracując nad dramaturgią dzieła, postawił na konfrontację relacji między bohaterami, docierając do ich emocji, a nie tylko do historii. Emocji i relacji – zarówno między bohaterami, jak i między nimi a otaczającą ich rzeczywistością, a przede wszystkim z samymi sobą.

Piotr Sułkowski podkreśla, że Znaniecki jest niezwykle dobrym obserwatorem: „Bardzo często zwraca uwagę nie wprost, ale daje do myślenia. W tej inscenizacji intensywnie pracował z artystkami, by wcielając się w Bonę nie odgrywały jej mechanicznie, lecz pokazywały własną naturę, tak jakby to one były królową. I przy zmieniającej się obsadzie widzimy różne interpretacje – zawsze prawdziwe, bo kobiety w różnym wieku, o różnym temperamencie i różnych problemach, in-

“La vediamo come una ragazza giovanissima, in età matura, nel periodo migliore della sua vita in Polonia, e come una donna alla fine della sua vita, quando è tornata a Bari e ha vissuto momenti difficili. Attraverso la rappresentazione di diversi momenti della sua vita, lo spettatore capisce rapidamente di cosa si tratta e quali eventi siano stati i più importanti. Non è un documento storico, ma un’opera teatrale, che affronta temi importanti. Mostra molto bene anche alcuni fenomeni sociali, ad esempio nel comportamento del coro, ovvero della corte reale, durante la partenza di Bona, quando non aveva più una posizione così forte. È un fenomeno che incontriamo ancora oggi nella vita quotidiana: è il classico odio online. Quando qualcuno è già debole e si può sfogare su di lui la propria frustrazione...”

Nella presentazione dello spettacolo, il regista Michał Znaniecki si interroga su chi fosse davvero Bona Sforza: “Una donna o soprattutto una regina e una sovrana senza compromessi? Accusata di avvelenamenti e complotti. Strappata alla felice e solare Bari. Cacciata dal Wawel dal proprio figlio. Morente tra le braccia di un truffatore e di uno sciamano...”. Lavorando sulla dramaturgia dell’opera, il regista ha scelto di concentrarsi sul confronto tra le relazioni dei personaggi, arrivando alle loro emozioni e non soltanto alla storia. Emozioni e relazioni sia tra di loro sia con la realtà che li circonda e soprattutto la loro relazione con sé stessi.

Piotr Sułkowski sottolinea che Znaniecki è un osservatore estremamente attento: “Molto spesso richiama l’attenzione non in modo diretto, ma porta a riflettere. In questa messa in scena ha lavorato intensamente con le artiste, affinché, interpretando Bona, non la rappresentassero in modo meccanico, ma mostrassero la propria natura, come se fossero loro stesse la regina. Con il cambiare del cast vediamo quindi diverse interpretazioni, sempre autentiche, perché donne di età diverse, con temperamenti differenti e problemi diversi, affrontano gli stessi temi in modo diverso. Naturalmente le artiste devono rimanere all’interno dei limiti scenici e realizzare determinate azioni, ma l’interpretazione e il modo di recitare sono lasciati a loro stesse. Michał diceva loro chiaramente: non copiatevi, non ripetetevi a vicenda, perché non sarebbe altrettanto autentico, fatelo in modo diverso”.

Il direttore Sułkowski aggiunge: “Mia moglie sostiene che, guardando questo spettacolo, ogni donna tra il pubblico vede nella regina Bona sé stessa. Bona ventenne è una ragazza piena di sogni che ha vissuto un amore infelice, cui rapporto con la madre improvvisamente cambia. Poi questa donna cresce... Attraversa le successive fasi della propria vita... C’è una scena in cui ci si commuove sempre: non solo quella con il figlio, che pure spezza il cuore a chiunque sia genitore, ma quella in cui Sigismondo il Vecchio invita la regina nella camera da letto e lei si copre, dicendo che il suo corpo non è più lo stesso, perché ha avuto dei figli. Per questo l’opera è eccezionalmente autentica, vera, contemporanea e attuale dal punto di vista sociale e, credo, anche storico”.

Nello spettacolo di Cracovia il ruolo della regina è interpretato dalle artiste: Magdalena Barylak e Karin Wiktor-Kałucka (Bona vedova); Agnieszka Kuk e Edyta Piasecka (Bona regina); Zuzanna Caban e Paula Maciołek (Bona principessa).

Il compositore dell’opera è Zygmunt Krauze che è un compositore, pianista e pedagogo. Ha creato 10 opere e oltre 100 composizioni orchestrali, da camera e solistiche. Come pianista concertista si è

czej podchodzą do identycznych tematów. Oczywiście artystki muszą mieścić się w ramach scenicznych i wykonywać konkretne działania, ale interpretacja i sposób gry są pozostawione im samym. Michał mówił wprost: nie kopiujcie się, nie powtarzajcie po sobie, bo to nie będzie tak samo prawdziwe – róbcie inaczej”.

Dyrektor Sułkowski dodaje: „Moja żona twierdzi, że oglądając ten spektakl, każda kobieta na widowni widzi w Królowej Bonie samą siebie. Dwudziestoletnia Bona to kobieta pełna marzeń, po nieszczęśliwej miłości, której relacja z matką nagle się zmienia. Następnie ta kobieta dojrzeje i przeżywa kolejne etapy swojego życia. Jest scena, przy której zawsze się wzrusza: nie tylko ta z synem, choć i ona łamie serce każdemu, kto ma dziecko, ale ta, w której Zygmunt Stary zaprasza Królową do sypialni, a ona zasłania się, mówiąc, że jej ciało nie jest już takie samo, bo urodziła dzieci. Dlatego ta opera jest wyjątkowo autentyczna, prawdziwa, współczesna i aktualna w wymiarze społecznym i, jak sądzę, także historycznym”.

W krakowskim przedstawieniu w królową wcielają się artystki: Magdalena Barylak i Karin Wiktor-Kałucka (Bona-wdowa), Agnieszka Kuk i Edyta Piasecka (Bona-królowa) oraz Zuzanna Caban i Paula Maciołek (Bona-księżniczka).

Kompozytorem opery jest Zygmunt Krauze – kompozytor, pianista i pedagog. Stworzył dziesięć oper i ponad sto kompozycji orkiestrowych, kameralnych i solowych. Jako koncertujący pianista występował na najważniejszych estradach Europy, obu Ameryk i Azji. W 1967 roku założył zespół Warsztat Muzyczny, którym kierował przez 25 lat i dla którego powstało ponad 120 utworów napisanych przez czołowych twórców z całego świata. Prowadzi kursy mistrzowskie i wykłady na uczelniach w Japonii, Korei Południowej, Chinach, USA i wielu krajach Europy. Jako juror zasiadał w ponad pięćdziesięciu międzynarodowych konkursach kompozytorskich.

Muzyka Krauzego powstała specjalnie do libretta, które już wcześniej było gotowe i przeanalizowane pod wieloma aspektami. Jego autor Vincenzo de Vivo korzystał podczas pracy z wielu podpowiedzi reżysera. Muzyka była dopracowywana bezpośrednio podczas pracy z orkiestrą. Mimo zamkniętej partytury, kompozytor zdecydował się dodać jeszcze jeden krótki element muzyczny, który usłyszymy dopiero podczas premiery opery w Bari.

Kompozycje Krauzego trafiają nawet do tych, którzy nie są konesejami współczesnej opery. Są doskonale dopasowane do prowadzonej na scenie akcji – trochę jak muzyka filmowa, która podąża za obrazem. Na długo zapada w pamięć i rozbrzmiewa w głowie widza nawet po skończonym spektaklu.

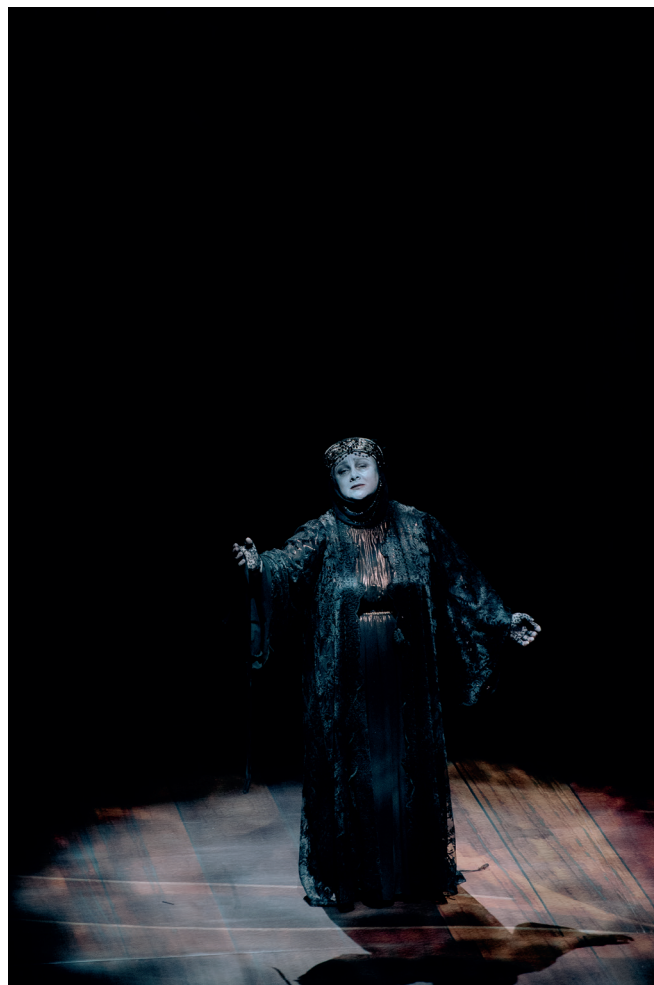
Spektakl trwa niecałe dwie i pół godziny z przerwą i jest bardzo zwarty w formie. Dotyka też prawie wszystkich zmysłów. Opera zachwyca kostiumami i scenografią. Jej autorem jest Luigi Scoglio, a projektantką kostiumów Małgorzata Słoniowska. Na scenie wykorzystano w sposób mistrzowski światło i projekcje multimedialne, za które odpowiedzialni są w kolejności Dawid Karolak i Karolina Jacewicz. Scena podzielona jest na trzy części, w których pojawiają się trzy Bony – pionowe ruchome elementy robią ogromne wrażenie i ułatwiają przejścia między częściami sztuki. Ściany na scenie zdają się ścisnąć, zamykać, miażdżyć, co też ma swoje odniesienie do historii. Wersja plenerowa opery, wystawiana w zamkach, historycznie powiązanych z Boną, powoduje dodatkowe emocje, spektakularnie wykorzystując elementy architektoniczne tych miejsc. Także monu-

esibito sui più importanti palcoscenici d'Europa, delle Americhe e dell'Asia. Nel 1967 ha fondato il gruppo Warsztat Muzyczny, che ha diretto per 25 anni e per il quale sono state create oltre 120 opere composte da importanti autori provenienti da tutto il mondo. Tiene corsi di perfezionamento e conferenze presso università in Giappone, Corea del Sud, Cina, Stati Uniti e in numerosi Paesi europei. Come membro di giuria ha partecipato a oltre 50 concorsi internazionali di composizione.

La musica di Krauze è stata composta appositamente per il libretto, che era già stato precedentemente scritto e analizzato sotto molti aspetti. Il suo autore, Vincenzo De Vivo, durante il lavoro si è avvalso di numerosi suggerimenti di Michał Znaniecki. La musica è stata perfezionata direttamente durante il lavoro con l'orchestra. Nonostante la partitura fosse già conclusa, il compositore ha deciso di aggiungere ancora un breve elemento musicale, che sarà ascoltato soltanto durante la prima dell'opera a Bari.

La musica di Krauze raggiunge anche coloro che non sono intenditori dell'opera contemporanea. È perfettamente adattata all'azione che si svolge sul palco, un po' come una colonna sonora cinematografica che segue le immagini. Rimane impressa a lungo nella memoria e continua a risuonare nella mente dello spettatore anche dopo la fine dello spettacolo.

Lo spettacolo dura poco meno di due ore e mezza, con un intervallo, e ha una forma molto compatta. Coinvolge inoltre quasi tutti i sensi dello spettatore. L'opera affascina per i costumi e la

Piotr Sułkowski, Dyrektor Opery Krakowskiej / Direttore dell'Opera di Cracovia

mentalne sceny zbiorowe, w których występuje Chór i Zespół Baletowy Opery, są znakomitą dopełnieniem całości. Za choreografię w spektaklu odpowiedzialna jest Inga Pilchowska, a za przygotowanie Chóru Andrzej Korzeniowski i Joanna Wójtowicz

Krytyczka i teoretyczka muzyki, Anna Woźniakowska, po premierze w Krakowie stwierdziła: „Jedną z głównych zalet tego spektaklu jest jego spójność, powodująca, że od pierwszych majestatycznych, mrocznych akordów, od pierwszego zetknięcia się z podzieloną na trzy części sceną i trzema postaciami Bony słuchacz i widz trzymany jest w napięciu, utożsamia się z bohaterką opery, współczuje jej i wraz z nią cierpi. Muzyka Zygmunta Krauze pod batutą Piotra Sułkowskiego doskonale podkreśla treść libretta, a operowanie motywami przypisanymi poszczególnym wcieleniom Bony w swoisty sposób buduje dramaturgię. Są w tej muzyce współczesne, kolorowe brzmienia, jest hieratyczność podkreślona odwołaniami do chorału, jest delikatna stylizacja renesansowych tańców, jest liryka, ale wszystko to tworzy zgodną, oryginalną całość. *Bona Sforza* Zygmunta Krauze to ważna pozycja w historii polskiej współczesnej opery. I ważny element historii krakowskiej sceny operowej.”

Bona Sforza zostanie wystawiona w Teatro Petruzzelli w Bari wystawiona zostanie w dniach 14, 16, 18 i 20 września br. Na scenę w Krakowie powróci w lutym 2027 roku. W dalszej perspektywie Opera Krakowska planuje wystawienie opery również w Mediolanie, być może na Zamku rodu Sforzów, a kto wie – może trzy wcielenia Królowej Bony pojawią się również na scenie słynnego Teatru La Scala... ■

scenografia. L'autore della scenografia è Luigi Scoglio, mentre la costumista è Małgorzata Słoniowska. Sul palco vengono utilizzate in modo magistrale le luci e le proiezioni multimediali, di cui sono rispettivamente responsabili Dawid Karolak e Karolina Jacewicz. La scena è divisa in tre parti, nelle quali appaiono tre Bona: gli elementi verticali mobili creano un effetto straordinario e facilitano i passaggi tra le diverse parti dell'opera. Le pareti sulla scena sembrano stringersi, chiudersi, schiacciare, assumendo anche un significato legato alla storia. La versione all'aperto dell'opera, messa in scena nei castelli storicamente legati a Bona, suscita ulteriori emozioni, sfruttando in modo spettacolare gli elementi architettonici di questi luoghi. Anche le monumentali scene collettive, alle quali partecipano il Coro e il Corpo di Ballo dell'Opera, completano perfettamente lo spettacolo. La coreografia dello spettacolo è curata da Inga Pilchowska, mentre della preparazione del Coro sono responsabili Andrzej Korzeniowski e Joanna Wójtowicz.

La critica e teorica musicale Anna Woźniakowska, dopo la prima a Cracovia, ha dichiarato: “Uno dei principali punti di forza di questo spettacolo è la sua coerenza, che fa sì che, dai primi maestosi e oscuri accordi, dal primo incontro con la scena divisa in tre parti e con le tre figure di Bona, lo spettatore e l'ascoltatore siano mantenuti in tensione, si identifichino con la protagonista dell'opera, provino compassione per lei e soffrano insieme a lei. La musica di Zygmunt Krauze, diretta da Piotr Sułkowski, sottolinea perfettamente il contenuto del libretto, mentre l'utilizzo di motivi associati alle singole incarnazioni di Bona costruisce in modo particolare la dramaturgia. In questa musica sono presenti sonorità contemporanee e colorate, una ieraticità sottolineata dai richiami al canto corale, una delicata stilizzazione delle danze rinascimentali, lirismo, ma tutto ciò forma un insieme armonioso e originale. *Bona Sforza* di Zygmunt Krauze è un'opera importante nella storia dell'opera contemporanea polacca. Ed è anche un elemento importante nella storia del palcoscenico operistico di Cracovia”.

L'opera “*Bona Sforza*” sarà rappresentata sul palcoscenico del Teatro Petruzzelli di Bari il 14, 16, 18 e 20 settembre di quest'anno. Tornerà sul palco di Cracovia nel febbraio 2027. In prospettiva futura, l'Opera di Cracovia prevede di mettere in scena “*Bona Sforza*” anche a Milano, forse al Castello Sforzesco, oppure chissà: magari le tre incarnazioni della regina Bona appariranno sul palco del celebre Teatro alla Scala... ■

W pozostałych rolach w operze *Bona Sforza* występują: *Izabela* – Wanda Franek, Olga Maroszek; *Zygmunt I* – Wołodimir Pańkiw, Adam Szerszeń; *Ettore Pignatelli* – Sebastian Marszałowicz, Wołodimir Pańkiw; *Zygmunt II August* – Adam Sobierajski, Jarosław Bielecki; *Gian Lorenzo Pappacoda* – Janusz Dębowski, Adam Sobierajski; *Crisostomo Colonna / Przedstawiciel Sejmu* – Jakub Foltak, Jakub Borowczyk; *Marina d'Arcamone* – Ewa Menaszek, Maryana Berezyak; *mały Zygmunt August* – Adam Chudzio, Gabriel Golik; *Barbara Radziwiłłówna* – Teresa Żurowska; *Orkiestra, Chór i Balet Opery Krakowskiej*. *Dyrygent* – Piotr Sułkowski.

Asystent reżysera – Mateusz Makselon, Anna Popiel, Przemysław Ostrowski; *Asystent kierownika muzycznego* – Szymon Naściszewski; *Inspicjent* – Agnieszka Sztencel, Justyna Jarocka-Lejzak.

Opera Krakowska jest Instytucją Kultury Województwa Małopolskiego.

Negli altri ruoli dell'opera “*Bona Sforza*” si esibiscono: *Izabela* – Wanda Franek, Olga Maroszek; *Sigismondo I* – Wołodimir Pańkiw, Adam Szerszeń; *Ettore Pignatelli* – Sebastian Marszałowicz, Wołodimir Pańkiw; *Sigismondo II Augusto* – Adam Sobierajski, Jarosław Bielecki; *Gian Lorenzo Pappacoda* – Janusz Dębowski, Adam Sobierajski; *Crisostomo Colonna / Rappresentante del Sejm* – Jakub Foltak, Jakub Borowczyk; *Marina d'Arcamone* – Ewa Menaszek, Maryana Berezyak; *il piccolo Sigismondo Augusto* – Adam Chudzio, Gabriel Golik; *Barbara Radziwiłłówna* – Teresa Żurowska; *Orchestra, Coro e Corpo di Ballo dell'Opera di Cracovia*. *Direttore d'orchestra* – Piotr Sułkowski.

Assistenti alla regia – Mateusz Makselon, Anna Popiel, Przemysław Ostrowski; *Assistente del direttore musicale* – Szymon Naściszewski; *Ispettori di scena* – Agnieszka Sztencel, Justyna Jarocka-Lejzak.

L'Opera di Cracovia è un'istituzione culturale del Voivodato della Piccola Polonia.